

Πάσχα

Ενότητα 14

Η ημέρα της Λαμπρής

Καθαρότατον ήλιο επρομνούσε
της αυγής το δροσάτο ύστερο αστέρι*,
σύγνεφο, καταχνιά δεν απερνούσε
του ουρανού σε κανένα από τα μέρη
και από κει κινημένο αργοφυσούσε
τόσο γλυκό στο πρόσωπο το αέρι,
που λες και λέει μες στις καρδιάς τα φύλλα:
γλυκιά η ζωή και ο θάνατος μαυρίλα.

Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,
όλοι, μικροί μεγάλοι ετοιμαστείτε
μέσα στες εκκλησίες τες θαφνοφόρες
με το φως της χαράς συμμαζωχτείτε,
ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες,
ομπροστά στους αγίους και φιληθείτε
φιληθείτε γλυκά χείλη με χείλη,
πέστε «Χριστός Ανέστη» εκθροί και φίλοι.

Δάφνες εις κάθε πλάκα έχουν οι τάφοι
και βρέφη ωραία στην αγκαλιά οι μανάδες
γλυκόφωνα, κοιτώντας τες ζωγραφισμένες εικόνες,
ψάλλουνε οι ψαλτάδες
λάμπει το ασήμι, λάμπει το χρυσάφι
από το φως που χύνουνε οι λαμπάδες,
κάθε πρόσωπο λάμπει απ' το αγιοκέρι
όπου κρατούνε οι χριστιανοί στο χέρι.

Διονύσιος Σολωμός

*ύστερο αστέρι: ο Αυγερινός

Σιγοτραγούδησε κι εσύ
το ποίημα διαβάζοντας
απ' το βιβλίο σου!

Ανάσταση

Άκου τον ξάστερο ουρανό πώς οι καμπάνες σειούνται.
Όπου καρδιά, χαρμόσυνες λαχτάρες απαντούνε.

Ανάστασ' είναι σήμερα! Παιδιά, γυναίκες, γέροι
κόκκινο αυγό στην τσέπη τους, χρυσό κερι στο κέρι.

Όσ' άστρα 'ναι στον ουρανό, τόσα στον κάμπο κρίνα.
Όλα έχουνε στην καθαρή ψυχήν Απρίλη μήνα.

Της εκκλησίας φουντώσανε δάφνη πολλήν οι στύλοι.
Ειρήνη! Ειρήνη! Φιληθείτε, οχτροί μαζί και φίλοι.

Κώστας Βάρναλης

Να αντιγράψεις το ποίημα στο τετράδιό σου και να απαντήσεις στην ερώτηση:

Πώς ονομάζεται η πλήρης ηχητική ομοιότητα των κάθε δύο στίχων του ποιήματος από το τελευταίο τους τονισμένο σημείο και μετά;

Πάσχα

Μαριάμ

Βυζαντινή εικόνα Εμμανουήλ Λαμπάρδου

Η Μαριάμ ένιωσε πως κάποιος μπήκε στην αυλή της, κι ανοίγοντας τα μάτια, είδε μπροστά της τον Ιωάννη, που ανάσαινε με κομμένη αναπνοή και μιλούσε με την ψυχή στα δόντια.

- Πού ήσουνα, της λέει, και δεν ήρθες να δεις τι έγινε;
- Τι έγινε; ρώτησε και εκείνη και πετιέται ολόρθη, κατεβάζοντας τη μαντίλα της.
- Έπιασαν τον γιο σου και διδάσκαλό μου και πάνε να τονε σταυρώσουν!

Τότες η Μάνα σήκωσε τα χέρια της ψηλά και ξεφώνισε:

— Παιδί μου, παιδί μου! Τι κακό έκαμες και θέλουνε να σε σταυρώσουν;

Και με τον νου θολωμένο, όρμησε έξω από το σπίτι της και πήρε τον δρόμο κλαίοντας, κι αμέσως ο έρημος δρόμος γέμισε από θρήνους γυναικών, που έτρεχαν βγαίνοντας από τα σπίτια τους όπως όπως, κι ανάμεσα σε αυτές την ακολουθούσαν από κοντά η Μάρθα και η Μαρία η Μαγδαληνή και η Σαλώμη, και πλήθος άλλα κορίτσια, και δίπλα της την επαράστεκε ο Ιωάννης, κλωμός, πηγαίνοντας με χαμηλωμένα βλέφαρα, ώσπου τέλος έφτασαν στο μέρος όπου ήταν ο όχλος, και ο ένας έσπρωχνε τον άλλον για να δει και βλαστημούσαν κι έφτυναν και ούρλιαζαν και ο αναβρασμός ήτανε μεγάλος και βουερός.

Τότες η Μαρία, κοιτάζοντας σαστισμένη, ρωτά τον Ιωάννη:

— Πού είναι ο γιος μου;

— Να, της αποκρίνεται. Βλέπεις εκείνον εκεί που φορεί ένα αγκάθινο στεφάνι και του έχουν δέσει τα χέρια; Αυτός είναι!

Και καθώς έκανε έτσι η Θεοτόκος ψάχνοντας με το μάτι και τον αντίκρισε, ο κόσμος έσβησε γύρω της κι έπεσε καταγής χωρίς ησυχία.

Αιμιλία Δάφνη, *Μαριάμ*, «Τα αγαπημένα μου διηγήματα»

Οι μαθητές της Β΄ Τάξης του Λιβανείου Γυμνασίου Καρδαμύλων αποτύπωσαν σε δεκατέσσερις ζωγραφιές τη Σταύρωση του Χριστού.

Νομίζεις ότι μπορείς κι εσύ να τα καταφέρεις;

Αν ναι, δες το βίντεο και μετά πάρε μαρκαδόρους και ξυλομπογιές για να κάνεις κι εσύ τη δική σου ζωγραφιά!

Διάβασε στο Ανθολόγιο ...

**Ο δάσκαλός σου
Κουτσάφτης Στέργιος**